

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою товариства з обмеженою відповідальністю „Лан-Україна“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення пункту 31.1 статті 31 Закону України „Про обов’язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів“

м. К и ї в
9 квітня 2019 року
№ 96-3(II)/2019

Справа № 3-87/2019(1866/19)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Касмініна Олександра Володимировича – головуючого, доповідача,
Городовенка Віктора Валентиновича,
Первомайського Олега Олексійовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою товариства з обмеженою відповідальністю „Лан-Україна“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення пункту 31.1 статті 31 Закону України „Про обов’язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів“ від 1 липня 2004 року № 1961–IV (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 1, ст. 1) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Касмініна О.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Товариство з обмеженою відповідальністю „Лан-Україна“ в особі директора Іванова Олександра Ігоровича звернулося до Конституційного Суду України з клопотанням розглянути питання щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення пункту 31.1 статті 31 Закону України „Про обов’язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів“ від 1 липня 2004 року № 1961–IV зі змінами (далі – Закон).

Згідно з положенням пункту 31.1 статті 31 Закону розмір шкоди, пов’язаної з пошкодженням чи фізичним знищенням дороги, дорожніх споруд та інших матеріальних цінностей, визначається на підставі аварійного сертифіката, рапорту, звіту, акта чи висновку про оцінку, виконаного аварійним комісаром, оцінювачем або експертом відповідно до законодавства.

Автор клопотання вважає, що оспорюване положення не узгоджується „з принципом верховенства права, складовими якого є принцип правової визначеності та принцип справедливості (частина перша статті 8 Конституції України)“ та суперечить частині першій статті 22 Основного Закону України, за якою права і свободи людини і громадянина, закріплені Конституцією України, не є вичерпними.

Суб’єкт права на конституційну скаргу вказує на те, що зазначене положення Закону встановлює „вичерпний перелік кола суб’єктів, які мають право визначати розмір шкоди, а також види документів, якими така шкода може бути визначена“, тому призводить „до монополії аварійних комісарів, оцінювачів або експертів у визначенні розміру шкоди, пов’язаної з пошкодженням чи фізичним знищенням дороги, дорожніх споруд та інших матеріальних цінностей“, а також позбавляє потерпілого можливості скористатися іншими способами визначення розміру заподіяної шкоди.

До конституційної скарги долучено копії рішення господарського суду міста Києва від 22 травня 2018 року, постанови Київського апеляційного

господарського суду від 17 серпня 2018 року, постанови Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного господарського суду від 21 грудня 2018 року.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно з Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); у конституційній скарзі має міститися обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

З аналізу конституційної скарги вбачається, що автор клопотання не навів обґрунтування тверджень щодо неконституційності оспорюваного положення Закону, а фактично висловив незгоду з існуючим законодавчим регулюванням і судовими рішеннями, прийнятими у його справі, обмежившись цитуванням окремих норм Конституції України і законів України. Однак таке цитування без наведення аргументів щодо невідповідності Основному Закону України оспорюваного положення Закону не є обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності останнього.

Отже, суб'єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного

провадження у справі за пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою товариства з обмеженою відповідальністю „Лан-Україна“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення пункту 31.1 статті 31 Закону України „Про обов’язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів“ від 1 липня 2004 року № 1961–IV зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**